

[Finansministeren.]

for en fast beløbsramme, og det ville være alt for besværligt at dele fradragsretten for sådanne indbetalinger mellem ægtefællerne.

Efter forslaget til lov om ændring af lov om skattelettelse for visse indskud m. v. skal indskud m. v., der omfattes af denne lov, behandles på samme måde som kapitalbindingskonti. Det vil sige, at skattelettelsen altid indrømmes manden.

Den særskilt ansatte hustru skal efter forslaget i sin indkomst fradrage de personlige skatter, som pålignes hende. Dette skal også gælde ved hustruens selvstændige skatteansættelse efter skilsmisse, separation eller faktisk adskillelse. Ved overgangen til det nye system skal hustruen have fradragsretten for en forholdsmæssig andel af de skatter, som manden har betalt. Fradragsretten for de skatter, som hustruen har betalt før indgåelsen af ægteskabet, foreslås af praktiske grunde tillagt hende fuldt ud, selv om en del af skatten vedrører hendes formue eller formueafkast. Nedslaget for små rente- og pensionsindtægter skal efter forslaget til lov om ændring af lov om nedslag i skatteansættelsen for renteindtægter m. v. gives til den af ægtefællerne, der skal beskattes af renterne eller pensionen.

Eventuelt underskud hos den ene ægtefælle skal efter forslaget udlignes i positiv indkomst hos den anden. Ellers kunne man komme ud for, at den ene ægtefælle skulle svare skat af en høj indtægt, uanset at den anden ægtefælle havde så meget underskud, at de tilsammen ikke havde nogen skattepligtig indkomst. Man har ikke fundet det rimeligt at drage en så vidtgående konsekvens af den særskilte beskatning. En tilsvarende udligningsregel foreslås med hensyn til særlig indkomst.

De hidtidige regler om „nygiftelempelse“ og om beskatningen ved ægteskabets ophør på grund af skilsmisse m. v. opretholdes med de ændringer, der er en følge af den særskilte beskatning.

Det samme gælder reglerne om beskatningen af enker og enkemænd. Hvor hu-

struen har været særskilt ansat og en af ægtefællerne dør, har man fundet det mest praktisk at lade den særskilte skatteansættelse ophøre at have virkning med kvartalets udgang. Fra begyndelsen af det følgende kvartal beskattes den efterlevende ægtefælle så efter de hidtidige almindelige regler, altså med adgang til nedsættelse af indkomster, der er bortfaldet på grund af dødsfaldet.

Som en naturlig følge af den særskilte beskatning af hustruen skal hun efter forslaget til ændring af kommuneskatteloven hæfte for betalingen af de skatter, der pålignes hende. Skatten skal dog subsidiært kunne inddrives hos manden på tilsvarende måde, som inddrivelse af mandens skat kan ske subsidiært hos hustruen.

Da man ikke på forhånd kan udskille de hustruer, der har særskilt indkomst, medfører ordningen, at der skal udsendes selvangivelsesblanketter til alle gifte kvinder. Hustruer, der har haft særskilt indkomst, skal ifølge forslaget indsende deres egen selvangivelse. Andre hustruer *kan*, hvis de ønsker det, indgive deres egen selvangivelse, hvor de så blot oplyser, at de ikke har haft indkomst, der skal beskattes særskilt. Hvis disse hustruer foretrækker at slippe for at indgive en egentlig selvangivelse, kan de dog i stedet afgive en kort erklæring om, at de ikke har haft sådanne indtægter. Efter de gældende regler har hustruen ingen pligt, men alene en ret til at skrive under på mandens selvangivelse. Hvis hun skriver under, betyder det ikke noget forøget ansvar for selvangivelsens rigtighed, og det har altså ingen nævneværdig betydning, om hun skriver under eller ej. Denne ordning kan naturligvis ikke gælde, når hustruen indgiver sin egen selvangivelse. Hun må underskrive denne eller den lige omtalte erklæring under sædvanligt ansvar for rigtigheden efter reglerne i kontrolloven. Da den ene ægtefælle kan have interesse i, hvorledes den anden ægtefælle skatteansættes, gives der efter forslaget hver af ægtefællerne mulighed for at deltage i forhandling med